

Αρχιμ. Ιωάννης Μπαντουβάς: “Η Παναγία είναι σκέπη και καταφυγή μας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου](#)

Την Κυριακή 16 Αυγούστου ο Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε προς το ευσεβές εκκλησίασμα ο Πανοσ. Αρχιμ. της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος, π. Ιωάννης Μπαντουβάς. Ο π. Ιωάννης ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας που αναφέρεται στην θεραπεία ενός σεληνιαζόμενου νέου από τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, μετά την κάθοδό Του από το όρος Θαβώρ.

Οι τρεις Μαθητές Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης που ηξιώθησαν και είδαν την Δόξα της Θεότητας του Σωτήρος Χριστού κατά το θαυμαστό γεγονός της Μεταμορφώσεώς Του –καθώς κατέρχονται από το όρος Θαβώρ– προσπαθούν ματαίως να θεραπεύσουν έναν δαιμονισμένο νέο, μη ανταποκρινόμενοι έτσι στην έκκληση του πατέρα του που ζητά την βοήθεια και τη συμπαράστασή τους. Τότε ο Χριστός σπλαχνίζεται τον περίλυπο πατέρα και τον υιό του και επιτελεί το θαύμα, εκβάλλοντας το άλαλο πνεύμα με προσταγή. Παράλληλα αποκαλύπτει στους Μαθητές Του, που αντιλαμβάνονται την αδυναμία τους να επιβληθούν στο δαιμόνιο, ότι η απιστία τούς εμπόδισε να χαρίσουν την ίαση στον δοκιμαζόμενο νέο. Και τους συμβουλεύει να πορεύονται με πίστη στη ζωή τους γιατί, όπως τους διαβεβαιώνει, τα αδύνατα γίνονται δυνατά, ακόμη και αν έχουν πίστη τόσο λίγη, όσο ένας μικρός σπόρος σινάπεως.

«Είναι όντως συνταρακτικός αυτός ο λόγος του Χριστού προς τους Μαθητές Του, αλλά και προς την ανθρώπινη κοινωνία κάθε εποχής. Ζούμε σε έναν κόσμο όπου κύριο μέλημα κάθε ανθρώπου είναι να διαπρέψει στην επίγεια ζωή, χρησιμοποιώντας τις δικές του δυνάμεις. Η ύπαρξη της Βασιλείας των Ουρανών θεωρείται πια αμφίβολη, αν όχι εξωπραγματική για τον ανθρώπινο νου. Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται πια για την ένθεη ζωή, στην οποία συνεργεί με τον Θεό σε ο,τιδήποτε κι αν κάνει. Αντιθέτως, απαρνείται τον Θεό που είναι η πηγή της δυνάμεώς του, με αποτέλεσμα να στέκει αδύναμος μέσα στην παράφρονη κοινωνία», ανέφερε ο π. Ιωάννης.

«Ο Άγιος Ισαάκ ο Αναχωρητής λέγει: «Σ' όλους τους δρόμους που πορεύονται οι άνθρωποι, σε τούτο τον κόσμο, δεν βρίσκουν σε κανέναν ειρήνη, ώσπου να σιμώσουνε στην ελπίδα του Θεού». Αλήθεια, πώς μπορεί να ζήσει κανείς μακριά από τον Θεό; Πώς μπορεί να πορευθεί κανείς χωρίς την δύναμη που του παρέχει η Πίστη; Η ζωή του πιστού ανθρώπου μπορεί να μοιάζει με δύσκολο μονοπάτι, αλλά το κάθε βήμα αυτού του ανθρώπου αποτελεί πραγματική και όχι φαινομενική επιτυχία. Ο πιστός άνθρωπος είναι και ο δυνατότερος και ο πιο χαρούμενος. Είναι πραγματικά ευτυχισμένος γιατί δεν δουλεύει μόνος του σε αυτή τη γη, δουλεύει μαζί με τον Θεό, γι' αυτό και όσα δημιουργήσε, όσα κοπίασε για να αποκτήσει δεν θα εξαφανισθούν σαν να τα πήρε ο άνεμος και τα σκόρπισε, αλλά θα μείνουν αιώνια».

Ο π. Ιωάννης κατέκλεισε την ομιλία του, λέγοντας: «Με το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα η Εκκλησία μας παραδίδει μια σπουδαία διδαχή Πίστewς. Προβάλλει την αληθινή, την ειλικρινή και ανόθευτη πίστη, η οποία σαρκώνεται σε ένα πρόσωπο ξεχωριστό για τον κόσμο ολόκληρο, στο πρόσωπο της Παναγίας μας. Πρέπει να μας παραδειγματίσει η Πίστη Της, διότι Εκείνη επέλεξε ο Θεός για να φέρει στον κόσμο τον Λυτρωτή και Σωτήρα του κόσμου, να γίνει Μητέρα Θεού. Εκείνη έθεσε το κεφάλαιο της σωτηρίας της ανθρωπότητας. Και ως γνήσια δούλη Κυρίου έκανε υπακοή στο θεϊκό Θέλημα και πίστεψε πως «ὅπου γάρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξεις» και ότι «οὐκ ἄδυνατίσκει παρά τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα». Γι' αυτό η Παναγία είναι η σκέπη και η καταφυγή μας, η Μητέρα μας που η αγκαλιά Της χωράει όλη την κτίση, Εκείνη που περιβάλλει με το μαφώριό Της όλα τα δημιουργήματα του Θεού και τα στολίζει με την θεία Της αγάπη. Για Εκείνης την Κοίμηση χαίρει όλη η κτίση, γιατί μοσχοβολάει το άρωμα του Παραδείσου σε κάθε γωνιά του κόσμου. Και δεν θρηνεί κανείς για την Σεπτή Της Κοίμηση, γιατί αυτός ο θάνατος προμνησθεύεται τη ζωή, γιατί τα δάκρυα της Παναγίας δεν μαρτυρούν πένθος, αλλά χαρά και συγκίνηση άρρητη και υπερφυή».

